

Gala Pin. Ekintzailea politikan

Filosofia ikasketak dituen arren, kaleko borroketan eskolatutakoa da Gala Pin (Valentzia, Herrialde Katalanak, 1981). 2003an utzi zuen jaioterria Bartzelonako auzo mugimenduetan murgiltzeko, eta 2015eko maiatzetik Bartzelonako Udalean En Comúko zinegotzia da.

“Legedia aldatu behar da, espekulazioa sustatu ordez, zigortzeko”

Saioa Baleztena

@SaioB

ARGAZKIAK: JORDI BORRÁS

Kanonei uko

“Bartzelonako Udaleko zinegotzia izan eta neure herriarentzat lan egitea pribilegio bat da. Hiru urte hauetako esperientziaren ondotik esan dezaket baietz, erakundeak mugak dituela. Baina herritarren eskakizunei erantzun eta gauzak aldatzea posible da, batez ere, gobernu osatzen dugunok hamaika borroketan hartutako eskarmentuari esker. Okerrena, politika instituzionala izan da, alderdi interesen logikak ulertzea izugarri kostatzen da.”

MK Premium enpresak TV3 eta Facebooken egin zenituen adierazpenengatik irain eta kalumnia delituak egotzi dizkizute. Apirilaren 17an deklaratu zenuen. Nola joan zen?

Nire adierazpenek islatzen dituzte Bartzelonan etxebizitzaren espekulazioan nagusi diren dinamikak. Zinegotzi naizen heinean, herritarrei MK Premium bezalako enpresek baliatzen dituzten engaiuak ezagutzera emateko eskubidea eta betebeharra dut. Auziaren artxibatzea eskatuko dugu, irain eta kalumnia deliturik ez dagoelako. Epaileak artxibatzea onartzen badu, amaituko da, eta bestela, froga gehiago aurkeztuko ditugu.

Deklaratzera joan aurretik, 3.000 euroko kalte-ordaina eskatu zizuten, adiskidetze egintzaren bitartez.

Horretarako ezinbestekoa zen barkamena eskatzea, eta noski, uko egin nuen. Orain, aldiz, ez dute zifrarik jartzen: azaltzen dute nire adierazpenek galdera ekonomiko handia ekarri dietela, eta beraz, zenbatu beharko dela. Argi dago, 3.000 eurotik gorako kalte-ordaina eskatuko dutela.

Bartzelonan etxebizitzaren espekulazioari lotutako praktika horiek geroz eta ohikoagoak dira. Nola eragotzi daitezke?

Arazo nagusia da, MK Premium bezalako enpresek praktika txarren bitartez baina legediaren baitan joka dezaketela; eta enpresa batek, etxebizitzaren negozioaz informazio gehiegirik ez duen solaskide bat kontratu etena sinatzeko konbentzitzen badu, legezkoa dela. Ezinbestekoa da legediaren aldaketa, espekulazioa sustatu ordez, zigortzeko. Hori ez da ameskeria, Europako hainbat herrialdetan egiten dute. Etxebizitza lehen mailako beharra da eta ez salerosgai bat.

Ada Colaren aginduetako bat izan zen herritarren etxebizitza ziurtatzea. Aldiz, 2017an 2.500 kaleratze egon ziren. Zein izan dira zailtasun nagusiak?

Kaleratzeen zifrek behera egin dute, baina nahi baino gutxiago. Arazo nagusia da, kaleratze gehienak alokatze kontratuetan dutela jatorria. Beraz, legea aldatu beharra dago, baina, zoritxarrez Madrilgo Gobernuaren ardura da hori. Kontuan hartuta duela gutxi, alokatzaileen eskubideei mesede egi-

tetik urruti, jabeen interesen aldeko lege proposamen berri bat onartu dutela Kongresuan, hobetzeko aukera gutxi ikusten dugu. Beraz, Estatuak arazo honen irtenbiderik ez badu aurkitzen, eskuduntzak gure esku utzi beharko litzuzke. Baina ez dago modurik, legedi bat dugu hiru urtetik behin alokairuaren bereizkuntzarik gabeko igoerak bermatzen dituen.

Kritika zaparrada jaso duzu, zinegotzia izan eta Twitterren herritarrak deitzen dituzulako kaleratzeak etetera...

Giza eskubideetan gobernu guztiek ditugu eskuduntzak, horregatik egiten dut; eta beraz, zerbitzu publikoen bitartez sustatzen ditugun baliabideak motz gelditzen badira, bateragarria da hiritarrei dei hori egitea. Jende askok ez ditu ezagutzen kaleratzeen erantzule nagusiak eta gobernu hingatzeo saiakerek ez dute etenik izan erakundeetara iritsi ginenetik.

Barcelona en Comúko zinegotzia izanik CUP bozkatu zenuen 2015eko irailaren 27ko hauteskundeetan. Zergatik?

Mireia Vehí, Gabriela Serra eta Eulàlia Reguant bezalako emakumeak zeudelako zerrendetan. Niretzat ezinbestekoa zen ustelkeriaren kontrako apustu argia egiten zuen zerrenda hori babestea. Edozein modutan, gehiago egin nuen pertsoneri balioa emanez, proiektuari baino. Erakunde politikan garrantzitsua da hori mantentzea.

Comúnak eta CUP, hala ere, ez daude hain urruti. Ardatz nazionalak urrundu ditu...

CUP kritikoagoa izan da politikoki gertu zituen Comúnekin, sistematikoki PPrekin itundu eta ustelkeriaz blai zegoen JxSí-rekin baino. CUPek egiten dizkigun kritikak gehiago dute zerikusia autoerreferentzialtasunarekin, aldaketa borondatearekin baino.

Partaidetza saileko zinegotzia zara. Zuzeneko demokrazia sustatu eta Bartzelonako elkarteek proposatutako multikontsultak jokoaz kanpo utzi zuen CUP apirilean. Zergatik?

Ezin dut CUPen jarrera ulertu. Hala ere, erratu zirela aitortu dute eta ospatzeko modukoa da, gutxitan gertatzen

“Mireia Vehí, Gabriela Serra eta Eulàlia Reguant bezalako emakumeak zeudelako zerrendetan bozkatu nuen CUP 2015eko irailan”.

baita politikan. Egitasmoa sustatu zuten herri elkarteek salatu zuten haien jarrera eta osoko bilkura errepikatzea eskatu dute.

Zein irakurketa egiten duzu orain arte egindako lanaz?

Agintaldi bizia izan da: sei hauteskunde egon dira, azken 30 urteetako atentatu terroristarik bortitzena izan dugu, Generalitatearen esku hartzea gero, urriaren 1eko eraso, 155. artikulua aplikatua, eta oraintxe bertan, gobernu osatzeko adostasunik aurkitzeko gai ez diren alderdi politikoak Parlamentuan. Hala ere, kontakizunari dagokionez, ezkutatuta gelditu diren politika berriak sustatzeko gai izan gara, eta, aspaldi-koak ziren herritarren eskakizunen zerrenda bat egingo bagenu, asko eta asko ase ditugula ikusiko genuke. ■